

Warszawa, maja 2018 r.

MINISTERSTWO ROZWOJU

DEPARTAMENT PROGRAMÓW
INFRASTRUKTURALNYCH

DPI-XI.7610.4.2017.AL

Wg rozdzielnika

Szanowni Państwo,

w załączeniu przesyłam, opracowany przez Instytucję Koordynującą Umowę Partnerstwa (dalej IK UP) dokument pn. „Zamówienia udzielane w ramach projektów. Podręcznik wnioskodawcy i beneficjenta programów polityki spójności 2014–2020” (dalej jako Podręcznik), wraz z pismem przewodnim (dokument został opublikowany na portalu funduszeuropejskie.gov.pl).

Jednocześnie, mając na uwadze zgłaszane na roboczo wątpliwości dotyczące warunków kwalifikowalności wydatków w odniesieniu do wymogu rozeznania rynku, poniżej przekazuję opinię Instytucji Zarządzającej POIiŚ z prośbą o jej stosowanie.

Informuję, że począwszy od wersji *Wytucznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach POIiŚ na lata 2014-2020* (dalej jako Wytuczne POIiŚ) z dnia 7 lipca 2017 r., a także od wersji *Wytucznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach EFRR, EFS oraz FS na lata 2014-2020* (dalej jako Wytuczne) z dnia 14 października 2016 r., **rozeznanie rynku nie jest już procedurą służącą do wyboru wykonawcy, a stanowi jedynie sposób potwierdzenia efektywności wydatku**. Zmiana została wprowadzona horyzontalnie we wszystkich programach operacyjnych i skutkuje m.in. tym, że samo ustalenie braku dokonania rozeznania rynku przez Beneficjenta nie musi prowadzić do automatycznego nałożenia korekty finansowej. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez IK UP, m.in. w ww. Podręczniku, w takim przypadku właściwa instytucja może dopuścić uzupełnienie dokumentacji poprzez przedstawienie dowodów potwierdzających, że „w momencie podpisywania umowy jej wartość była wartością rynkową”. W opinii IZ POIiŚ oznacza to również, że właściwa instytucja może dokonać ewentualnej korekty wydatku w całości lub za pomocą metody dyferencyjnej, tj. w odniesieniu do ustalonej wartości rynkowej, z tym zastrzeżeniem, że uznanie wydatku za niekwalifikowalny w całości powinno być stosowane wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Instytucja może również uznać naruszenia za formalne w przypadku, gdy ustalenia ex post instytucji wskazują, że wydatek został poniesiony po cenie rynkowej.

Co jednak istotne, zdaniem IK UP, należy mieć na względzie fakt, iż za udowodnienie ceny rynkowej odpowiada Beneficjent – niemniej nie wyklucza to możliwości ustalenia ceny rynkowej przez instytucję odpowiedzialną za korygowanie wydatków. Rozeznanie rynku powinno być przeprowadzane przed podpisaniem umowy z wykonawcą, bowiem z założenia Beneficjent powinien starać się uzyskać cenę jak najbardziej korzystną ekonomicznie. W takim przypadku upływ czasu nie będzie miał znaczenia, jeżeli beneficjent przedstawi dokumenty świadczące o tym, że wartość umowy nie przekracza wartości danej usługi, dostawy, roboty budowlanej na rynku. Jeśli beneficjent w momencie kontroli nie posiada właściwych dokumentów, to od instytucji zależy, czy dopuści możliwość ich uzupełnienia poprzez przedstawienie dokumentów potwierdzających, że w momencie podpisywania umowy jej wartość była wartością rynkową. W takim przypadku ciężar dowodu spoczywa również na beneficjencie. Trudności dowodowe mogą powstać w przypadku, gdy wartość umowy w sposób obiektywny przekracza znacznie wartość rynkową, a beneficjent nie posiada dokumentacji lub przedstawiane w trakcie kontroli dokumenty są wątpliwe pod względem

Dokument podpisany elektronicznie przez: Paweł Sz wajgier
Data podpisu: 29 maja 2018

dowodowym. Jeżeli instytucja będzie chciała zakwestionować wydatek beneficjenta pozostawiając jednak możliwość częściowej kwalifikacji wydatku, wtedy rzeczywiście na instytucji spoczywać będzie obowiązek udowodnienia nierynkowej wartości umowy.

Jednocześnie, mając na uwadze zapewnienie jednolitego podejścia do kwestii oceny kwalifikowalności wydatków w ramach POLiŚ, a nade wszystko równe traktowanie Beneficjentów, przy ocenie kwalifikowalności wydatków objętych obowiązkiem rozeznania rynku, **do których stosuje się Wytoczne POLiŚ lub Wytoczne w wersjach sprzed ww. aktualizacji**, IZ POLiŚ zaleca stosowanie tej samej metody korygowania wydatków w oparciu o metodę dyferencyjną, tj. poprzez porównanie zadeklarowanego wydatku do ustalonej, przez właściwą IP/IW w systemie POLiŚ, wartości rynkowej. *Warunki obniżania wartości korekt finansowych i wydatków poniesionych nieprawidłowo oraz stawki procentowe stosowane w procesie obniżania wartości korekt finansowych i wydatków poniesionych nieprawidłowo związanych z zawieraniem wybranych rodzajów umów*, stanowiące załącznik do umów o dofinansowanie, dają bowiem podstawę do odstąpienia od korygowania wydatków za pomocą metody wskaźnikowej, w przypadku, gdy jest możliwe precyzyjne wskazanie kwoty związanej ze stwierdzoną nieprawidłowością indywidualną.

Stosowanie powyższej interpretacji jest możliwe także wstecz, jednak w opinii IZ POLiŚ, poza szczególnymi przypadkami, ponowna ocena kwalifikowalności wydatków powinna być poprzedzona wnioskiem Beneficjenta, a zastosowanie ww. interpretacji nie może prowadzić do naruszenia reguł dotyczących rozliczania i zamykania projektów/POLiŚ ani do kwestionowania wydanych dotychczas decyzji administracyjnych.

Z poważaniem,

Paweł Sz wajgier

Zastępca Dyrektora DPI

(podpisano elektronicznie)

Załącznik:

- Podręcznik pn. „Zamówienia udzielane w ramach projektów. Podręcznik wnioskodawcy i beneficjenta programów polityki spójności 2014–2020”, wraz z pismem przewodnim IK UP z dnia 17.05.2018, sygn. DKF.IV.7517.62.MT.

Rozdzielnik:

1. Pan **Michał Godlewski**, Departament Funduszy Europejskich, ME;
2. Pan **Przemysław Gorgol**, p.o. Dyrektor, CUPT;
3. Pani **Agnieszka Kister**, Departament Funduszy Europejskich i e-Zdrowia, MZ;
4. Pani **Joanna Książek-Wieder**, Departament Funduszy Ekologicznych, MŚ;
5. Pani **Monika Smoleń-Bromska**, Departament Funduszy Europejskich, MKiDN.